ného osvědčení pro přechod hranic záleží v povolení přechodu hranic pro individuálně určité osoby popsané v uvedeném seznamu, a že bez tohoto seznamu nelze vůbec seznati obsah osvědčení a jeho právní dosah. Je proto řečený seznam osob v tak těsné souvislosti s hromadným osvědčením pro přechod hranic, že je jeho nedělitelnou součástí. Je tudíž hromadné osvědčení i v této součásti veřejnou listinou podle § 199, písm. d) tr. z.

Zmateční stížnost dále neobstojí, tvrdí-li (§ 281, čís. 9 a) tr. ř.), že činnost obžalovaného nevykazuje znaky padělání (správně zfalšování) podle § 199, písm. d) tr. z.; vždyť podle zjištění napadeného rozsudku obžalovaný připojil k hromadnému osvědčení seznam osob, znějící úhrnem na 545 osob, ač seznam osob, který se stal nedělitelnou součástí uvedeného osvědčení, obsahoval toliko 74 osob. Nepochybil proto nalézací soud, podřadil-li uvedenou činnost obžalovaného pod ustanovení § 199, písm. d) tr. z.

Čís. 6168.

Průklepy na psacím stroji jsou tiskopisy ve smyslu § 4 zákona o tisku, byly-li určeny k rozšiřování.

Je rozšiřováním ve smyslu § 6 zákona o tisku, činí-li se tiskopis přístupným vůbec většímu počtu osob, třebas individuálně určitých. Stačí takový počet osob, že je se nadíti, že se o obsahu tiskopisu dozví i další zájemci a tím veřejnost.

(Rozh. ze dne 31. března 1938, Zm I 61/38.)

Nejvyšší soud jako soud zručovací vyhověl zmateční stížnosti soukromého žalobce do rozsudku krajského soudu, jímž se nalézací soud prohlásil nepříslušným k projednání trestní věci proti obžalovaným A. a B. pro přečiny podle §§ 1, 2 zákona o ochraně cti, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z důvodů:

Napadeným rozsudkem prohlásil se nalézací soud jako soud kmetský k projednání souzené věci nepříslušným proto, že stíhané ublížení na cti soukromého žalobce bylo sice podle žaloby spácháno průklepy dopisu zhotovenými psacím strojem a že stíhaná zpráva byla tudíž sice rozmnožena cestou mechanickou, že však není vyvrácena obhajoba obžalovaných, že dotčený dopis byl vyhotoven jen za tím účelem a v takovém množství, aby byl zaslán toliko členům a náhradníkům »Výboru Masarykovy sociologické společnosti« a univ. profesorovi N., t. j. celkem sedmnácti určitým osobám, tedy osobám předem individuálně určeným, takže tu prý nejde o tiskopis ve smyslu § 4 tisk. zákona čís. 6/1863 ř. z.

Názor napadeného rozsudku není správný. Rozsudek nepopírá, že průklepy psacího stroje mohou býti tiskopisy po rozumu uvedeného ustanovení, podle něhož sem patří nejen výrobky lisu tiskařského, nýbrž i jiné výrobky literární neb umělecké obsahující nějaký projev myšlenkový, pokud jsou rozmnoženy cestou mechanickou nebo chemickou. Stejnou zásadu vyslovuje i čl. II, odst. 2 uvozovacího patentu k tr. zák. z r. 1852.

Napadenému rozsudku je přisvědčiti i potud, pokud hájí stanovisko, že uvedené výrobky spadají pod ustanovení § 4 tisk. zák. jen za předpokladu, že byly určeny k rozšiřování (viz rozh. čís. 2139 Sb. n. s., Miřička, Tiskové právo, zvláštní otisk ze slovníku veřejného práva československého, str. 904, Schaurek, Das čechoslovakische Presserecht, str. 82). Správný je dále názor, že o rozšiřování ve smyslu § 6 tisk. zák. lze mluviti tehda, měl-li býti obsah příslušného spisu učiněn přístupným individuálně neomezenému počtu osob (srov. rozh. čís. 2139, 3459, 4096 Sb. n. s.). Zvláštní vliv tiskopisů na tvoření úsudků a na smýšlení individuálně neomezeného kruhu osob — vliv umožňovaný právě činností »rozšiřování« — je právě důvodem pro zvláštní úpravu normami tiskového práva. Totéž musí však platiti i pro případ, že se obsah příslušného spisu, který byl způsobem nahoře uvedeným rozmnožen, činí přístupným vůbec v ě t š í m u počtu osob, třebas individuálně určitých, na př. členům určitého spolku, obyvatelům určitého domu, cestujícím na určité lodi a pod. (srov. rozh. čís. 3849 Sb. n. s., Miřička, Tiskové právo, str. 906).

V souzeném případě plyne z rozsudkových zjištění, že dopisy psacím strojem, tedy cestou mechanickou rozmnožené, byly rozdány sedmnácti osobám. Netřeba tu zkoumati otázku, zda tu jde či nejde o větší počet osob ve smyslu nahoře vytčeném, stačiť, že tu při nejmenším jde o takový počet osob, že hledíc k tomu, že z rozsudkových zjištění neplyne, že bylo vhodným způsobem zařízeno, aby obsah dopisu zůstal v kruhu příjemců, bylo počítati s tím, že se tento obsah, dosti zajímavý pro širší kruhy najmě vysokoškolské, dostane k vědomosti i dalších zájemců a tím do veřejnosti (srov. rozh. čís. 4406 Sb. n. s.).

Za těchto okolností nelze popříti, že zmíněné průklepy psacího stroje měly onu napadeným rozsudkem bezdůvodně postrádanou způsobilost konati vliv na úsudky a smýšlení většího počtu osob individuálně nevymezeného.

Jde proto o tiskopisy po rozumu § 4 tisk. zákona a čl. 2 uvozov. patentu k tr. z., pokud se týče o čin spáchaný obsahem neperiodického tiskopisu po rozumu §§ 1 a 13 zák. čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky čís. 145/1933 Sb. z. a n., takže nalézací soud pochybil, pokud se prohlásil nepříslušným. Napadený rozsudek je takto stižen zmatkem podle § 281, čís. 6 tr. ř., ve kterémžto směru stačí poukaz na rozh. čís. 3345 Sb. n. s., od jehož zásad se odchylovati nemá soud zrušovací příčiny.